

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **D. M.**

podejrzanego o czyny z art. 207 § 1 k.k. i innych,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 7 grudnia 2016 r.,

wniosku obrońcy podejrzanego w przedmiocie cofnięcia kasacji

od postanowienia Sądu Okręgowego w E.

z dnia 19 lipca 2016 r., sygn. akt VI Kz (...),

utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w E.

z dnia 3 czerwca 2016 r., sygn. akt VII K (...),

na podstawie art. 432 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. w zw. z art. 531 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. kasację obrońcy podejrzanego D. M. pozostawić bez rozpoznania;

2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. C. O. Kancelaria Adwokacka w E. kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz D. M.;

3. zwolnić D. M. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 października 2016 r., D. M. cofnął wniesioną na jego korzyść kasację od powołanego wyżej orzeczenia Sądu Okręgowego w E. Ponieważ w niniejszej sprawie zachodził wypadek określony w art. 79 § 1 pkt 3

k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k., a co za tym idzie podejrzany nie mógł samodzielnie cofnąć wniesionego na jego korzyść środka odwoławczego (art. 431 § 2 *in fine* k.p.k.), zwrócono się do jego obrońcy z urzędu o zajęcie stanowiska w tym przedmiocie. W piśmie z dnia 2 grudnia 2016 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) obrońca podejrzanego oświadczył, że cofa przedmiotową kasację, wnosząc jednocześnie o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu i oświadcza, że koszty te nie zostały uiszczone ani w całości ani w części.

Ponieważ w sprawie niniejszej nie zaistniały uchybienia wymienione w art. 439 k.p.k. cofniętą przez obrońcę za zgodą podejrzanego kasację, na podstawie powołanych wyżej przepisów, należało pozostawić bez rozpoznania.

Wobec sporządzenia i wniesienia kasacji na uwzględnienie zasługiwał wniosek obrońcy z urzędu o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, co znajduje podstawę prawną w treści art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze (tj. Dz. U. z 2015 r., poz. 615 ze zm.). Określając wysokość wynagrodzenia w wysokości ½ opłaty maksymalnej kierowano się treścią § 2 pkt 1, § 4 ust. 1 oraz § 17 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu – Dz. U. 2015 r., poz. 1801) oraz przepisem § 4 ust. 3 powołanego rozporządzenia, zgodnie z którym należna od Skarbu Państwa w takim wypadku opłata podlega podwyższeniu o stawkę podatku od towarów i usług, a które to przepisy stosownie do regulacji § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016, poz. 1714) stosuje się do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tego ostatniego rozporządzenia, tj. przed dniem 2 listopada 2016 r., co miało miejsce w niniejszym postępowaniu.

Wobec sytuacji rodzinnej i majątkowej D. M. należało – stosownie do treści art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. i w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. – zwolnić go od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa.

Rozważywszy powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

R. G.